

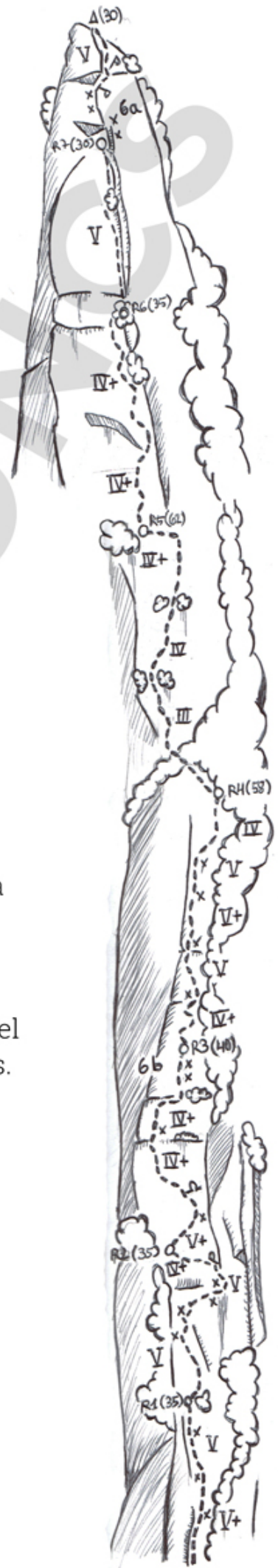
SERRAT DEL MORO

ANUBIS (MD+) 295m

Oberta l'any 1980 per Santi Llop, Josep Lluís Moreno i Pep Masip.

Escalada exigent, ressegueix un eloqüent esperó amb trams exposats. Cal saber llegir el recorregut i escalar amb calma, malgrat que la dificultat no és extrema equivocar-se no està permès. La roca és molt bona de dalt a baix tot i que les preses són més aviat menudes. Els dos darrers llargs de corda pertanyen a la via Mato Grosso. Via restaurada de manera escrupulosa.

Material: 10 cintes, Camalots del #0.4 al #4, Aliens del gris al taronja, alguna baga per merlets i per savines.

A l'Antic Egipte Anubis era el déu dels funerals, el guardià de les tombes. Tota una declaració d'intencions per aquesta quimera montserratina, on sortir per aïrosos caldrà una bona dosi de concentració i estar bregat en la típica finura montserratina.

El recorregut és una contínua ziga-zaga a la cerca de l'únic camí lògic, sempre sobre roca de qualitat encara que molts cops amb presa menuda. La via resta curosament restaurada.

- **Via:** Anubis
- **Zona:** Montserrat – Serrat del Moro
- **Dificultat:** 6b (MD+)
- **Dificultat obligada:** V+/6a
- **Llargària:** 295 metres
- **Exposició:** Alt
- **Compromís:** Alt
- **Equipament:** Pràcticament equipada amb parabolts.
- **Material:** 10 cintes, Camalots #0.4 al #4, Aliens del gris al taronja, alguna baga per merlets i per savines
- **Orientació:** Est
- **Valoració:** *****

Aproximació:

Des de l'aparcament de Santa Cecília creuem la carretera i prenem un corriol que puja fins al GR. Prenem el GR direcció al monestir i al cap d'uns metres ens desviem per un corriol que surt a mà dreta en direcció evident cap a la paret. La nostra via comença a una fissura molt evident 80 metres l'esquerra de la clàssica Casas-Chani.

La via:

De caràcter exposat, l'Anubis no dóna treva fins al darrer metre. La primera tirada pot ser un bon filtre, amb un inici en fissura que posa les piles i avisa quin és el tarannà de la via. La segona tirada tampoc es queda curta, navegació montserratina i encertar el camí per no complicar-nos massa la vida.

El tram més exposat potser el trobem a l'inici de la tercera tirada, amb un moviment prou compromès abans de caçar la primera expansió. La via continua amb una tirada pel fil de l'esperó, on cal escalar a poc a poc. Aquesta tirada l'estirem fins a un arbre (bagues).

El cinquè llarg de corda fa 62 metres, per tant haurem de fer un petit ensamble. Malgrat això aquesta és la tirada més fàcil de la via. A partir d'aquest punt els tres llargs restants són de la via Mato Grosso, un en placa i dos de fissura; la primera fissura agraïda de protegir i la segona pràcticament equipada.

Descens:

Des del final de la via continuem en direcció sud i entrem al bosc remuntant quan calgui fins situar-nos sota la banda oest de les Antenes. Des d'aquest punt anem a buscar les escales que baixen d'aquestes i anem a buscar la Canal de Sant Jeroni.

